

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Honza Ježek.pdb

PDB Name: Honza Ježek
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 24.2.2003
Modification Date: 24.2.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Honza Ježek

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Byl jednou jeden sedlák, který měl dosti peněz i majetku, ale ač byl bohatý, přece jen mu k úplnému štěstí něco chybělo; neměl se svou ženou žádné děti. Častokráte, když šel s ostatními sedláky do města, smáli se mu a ptali se ho, pročpak nemá žádné děti. Tu se jednou tak rozzlobil, že když přišel domů, řekl:

"Já chci dítě, třeba by to ježek byl!"

Tak porodila jeho žena dítě, které bylo nahoře ježek a dole chlapec, a když to viděla, polekala se a řekla:

"Jen se podívej, ty jsi ho zaklel!"

Tu pravil muž:

"K čemu to vše, musíme chlapce pokřtít, ale kmotra mu neseženeme."

Žena mu odvětila:

"Jinak než Honza Ježek ho pokřtít nemůžeme."

Když byl pokřtěn, řekl farář:

"Ten nemůže skrze ty bodliny ani do pořádné postele."

Tak mu za peci položili trochu slámy a on tam lehával. Matka ho ani kojit nemohla, protože by ji bodlinami popíchal. Tak ležel Honza Ježek za pecí osm let. Jeho otec z něj byl jen mrzutý a doufal, že umře. Ale Honza Ježek nezemřel, nýbrž tam stále ležel.

Jednou se událo, že ve městě byl jarmark. Sedlák tam chtěl jít, tu se tedy zeptal ženy, co ji má přinést:

"Kousek masa a dvě vecky bílého chleba." odvětila.

Potom se zeptal děvečky a ta chtěla pár vlněných punčoch a dřeváky. Konečně též řekl:

"A Honzo Ježku, tobě mám co přinést?"

"Tatínku," řekl Honza Ježek: "přineste mi dudy."

Když sedlák opět přišel domů, dal ženě, co jí nakoupil, maso a chleba, potom dal děvečce punčochy a dřeváky, konečně šel také za pec a dal Honzovi Ježkovi dudy. A když teď měl Honza Ježek dudy, řekl:

"Tatíčku, jděte ke kováři a nechte mi okovat kohouta, neboť já na něm pojedu do světa a už se nikdy nevrátím."

Otec byl rád, že se ho zbaví, a nechal mu kohouta okovat. Když to bylo hotovo, Honza Ježek si na kohouta sednul a jel pryč, ale vzal s sebou také jednu svini a osla, aby je v hlubokém lese pásli. V lese s ním kohout vyletěl na vysoký strom,

tam Honza Ježek seděl, střezil osla i svině a seděl tam dlouhé roky, dokud z toho osla a svině nevzrostlo velké stádo. A jeho otec o něm nic nevěděl.

Když tak Honza Ježek na tom stromě sedával, hrál při tom na dudy a hrál vám překrásně. Jednou jel kolem jeden král, který ztratil cestu a slyšel hudbu. Tomu se král velmi podivil i poslal sloužícího, aby se po okolí porozhlédl, odkud že ta hudba přichází. Sluha se rozhlízel, ale neviděl nic jiného než na stromě sedět podivné malé zvíře, které vypadalo jako kohout, na kterém sedí ježek a hraje na dudy.

Král poručil sloužícímu, aby se zeptal, proč tam sedí a zda by nevěděl, kde je cesta do jeho království. Honza Ježek sletěl se stromu a řekl, že králi cestu rád ukáže, když se mu král upíše slibem, že mu dá to, co mu první na královském dvoře přijde do cesty.

Tu si král pomyslíl:

"To mohu lehce slíbit, vždyť to stvoření jistě ničemu nerozumí a čím nedokáže, napíšu, co budu chtít!"

Král vzal péro a inkoust, učinil písemný slib, a tak mu Honza Ježek ukázal cestu a on šťastně dorazil domů. Ale jeho dcera, která ho z dálky viděla, byla tak plná radosti, že se králi rozběhla vstříc a políbila ho. Tu si král vzpomněl na svůj slib a vyprávěl jí, jak se mu vedlo a že ji jednomu podivuhodnému stvoření zaslíbil, neboť byla to první co potkal, a to zvíře sedí celé dny na stromě a hraje na dudy, ale i když ji slíbil a upsal, on ji nedostane, protože jistě neumí číst. To byla princezna ráda a řekla, že to je dobře, protože ona by k němu nikdy nešla.

Honza Ježek pásal dál osla i svině, byl stále veselý, seděl na stromě a hrál na dudy. Nyní se událo, že jiný král tudy jel s svými sloužícími a běžci a ztratil se a nemohl trefit domů, protože ten les byl hluboký a rozlehlý. Tu pojednou uslyšel krásnou hudbu a řekl jednomu z běžců, aby se kolem porozhlédl a běžec přišel pod ten strom a na něm uviděl sedět kohouta a na něm Honzu Ježka. I zeptal se ho běžec, co tam nahoře dělá.

"Pasu svoje osly a svině, ale co si přeje vy?"

Tu mu běžec řekl, že se ztratili a netrefí zpět do království, zda by jim tedy nemohl ukázat cestu. Tak sletěl Honza Ježek ze stromu a řekl starému králi, že mu ukáže cestu, když mu dá to jediné, co první potká doma před královským zámkem.

Král odpověděl: "Ano."

A upsal se Honzu Ježkovi, že to má dostati. Když to učinil, jel Honza Ježek před nimi na kohoutu a ukázal jim cestu a král šťastně dorazil zpět do své říše. Když přijel na královský dvůr, měl z toho velkou radost. Měl však překrásnou dcerku, která mu běžela naproti, padla mu kolem krku a políbila ho a radovala se, že se jí otec vrátil.

Také se ho ptala, kde tak dlouho v tom světě byl a on ji vyprávěl, že se ztratil a už byl blízek toho, že se nikdy nevrátí, ale když jeli hlubokým lesem, byl tam jeden, napůl ježek, napůl člověk, jedoucí na kohoutu a sedící na jednom velkém stromě a ten krásně hrál na dudy a z lesa jej nakonec vyvedl a cestu mu ukázal, ale on mu za to slíbil, že první, co na svém královském dvoře potká, mu dá a tím byla právě ona, což je mu velmi líto.

Ale princezna slíbila, že jeho slib ráda splní a k tomu podivnému stvoření půjde.

Honza Ježek pásal dál svoje svině, a ty svině měly selata a stádo se rozrůstalo a za chvíli bylo tak velké, že jich byl les plný. Tak dále nechtěl Honza Ježek v lese zůstat, tedy nechal vzkázat otcí, aby ve vsi všechny stáje a chlívký vyklidili, neboť on se vrací s převelikým stádem, že každý, kdo by zabíjet chtěl, může tak učinit.

Otec z toho byl rozmrzelý, když to uslyšel, neboť doufal, že Honza Ježek je dlouhý čas už mrtev. Honza Ježek nasednul na kohouta a stádo sviní hnál před sebou do vsi a nechal zabíjačku pořádat, inu to vám bylo lomozu a veselí, že to bylo na dvě hodiny cesty od vsi slyšet.

Potom Honza Ježek řekl:

"Tatičku, jděte ke kováři a nechte mi ještě jednou okovat kohouta, neboť já na něm pojedu do světa a už se nikdy nevrátím."

Tak nechal otec kohouta znova okovat a byl rád, že se Honzy Ježka konečně zbaví. Honza Ježek se tedy vydal do prvního království, ve kterém král poručil, že na toho, kdo by na kohoutu přijel a měl u sebe dudy, mají všichni střilet, sekati a bodati, aby se do zámku nedostal.

Když tam nyní Honza Ježek přijel, vyrazili na něj s bajonety, ale on pobídnul kohouta ostruhami a přeletěli přes bránu před královské okno, spustil se dolů a zavolal na krále, že mu má dáti, co mu slíbil, jinak přijde o život on i jeho dcera.

Tu král dceři domluvil, aby k němu ven vyšla a jim tak životy zachránila. Princezna se oblékla do bílého, její otec ji dal kočár se šestispřežením, s vznešeně oblečenými sloužícími a naložený zlatem a bohatstvím. Princezna nasedla a Honza Ježek s kohoutem a dudami usednul vedle ní, pak jim požehnali a oni jeli pryč.

Král si myslí, že svoji dceru už více nespatří. Ale šlo to jinak, než si byl myslil, neboť když byli kousek cesty před městem, tu strhnul Honza Ježek princezně krásné šaty a svými bodlinami ji tak popíchal, až byla celá zkrvavělá a řekl:

"To je odměna za tvoji faleš, běž pryč, já tě nechci!" a vyhnal ji zpět domů.

Honza Ježek jel dál na svém kohoutu a se svými dudami do druhého království, jehož králi také cestu ukazoval. Ten král poručil, že když přijede někdo jako Honza Ježek mají ho volně nechat projít, slávu provolávat a do královského zámku přinést. Když ho nyní princezna viděla, velmi se polekala, protože přece jenom příliš podivně vyhlížel, ale pomyslila si, že jí stejně nic jiného nezbývá, když to její otec slíbil.

Tak Honzu Ježka mile přivítala a pak spolu byli oddáni. Nato šli společně ke královské tabuli, kde ho princezna po svém boku posadila a jedli a pili. Když nastal večer a chtěli jít spát, tu se princezna velmi obávala jeho bodlin, ale on ji řekl, aby se nestrachovala, že jí neublíží.

Pak Honza Ježek řekl starému králi, aby čtyřem mužům poručil hlídat před dveřmi ložnice a rozdělat velký oheň. Až Honza Ježek vejde do ložnice, než se položí do postele, nejprve se vysvěče z ježčí kůže a nechá ji ležet před postelí, tu musí ti mužové rychle přiskočit, hodit kůži do ohně a posečkat, dokud ji oheň úplně nestráví.

Když tedy jedenáctá hodina odbila, vešel Honza Ježek do komnaty, stáhnul si ježčí kůži a nechal ji ležet před postelí. Tu vešli strážci a rychle ji odnesli a hodili do ohně. A když ji oheň celou strávil, byl Honza Ježek vysvobozen. I ležel v posteli v lidské podobě, ale byl celý uhlově černý jako spálený. Král nechal poslat pro lékaře a ten jej namazal hojivou masťou tak, až Honza úplně zbělel a byl z něj krásný mladý muž.

Když to princezna viděla, velmi se zaradovala. Druhého rána radostně vstali, jedli a pili a teprve nyní svoji svatbu řádně slavili a starý král předal Honzovi říši.

Když uběhlo několik let, jel Honza se svojí ženou k otci a řekl mu, že je jeho syn. Ale otec pravil, že žádného syna nemá, že sice jednoho měl, ale ten se s bodlinami jako ježek narodil a odešel do světa. Tu se nechal Honza poznat a otec se tím velmi potěšil a odešel s Honzou do jeho říše.